

เทศน์เช้า วันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๖๙

พระอาจารย์สงบ มนัสสุนโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองขาว อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรมะนะ

ทำไมต้องฟังธรรมะล่ะ

เพราะทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว

ทำไมต้องทำความดีล่ะ

อ้าว! ก็ทำความดีก็เพื่อเราไง เราอยากเป็นคนดี

คนดีๆ นะ มีคนคุ้มครองดูแล

ตกว่าไม่ไหล ตกไฟไม่ไหม้ นี่มันเป็นสุภาสิต แต่ถ้าตกว่าก็จมน้ำตายทั้งนั้นนะ ถ้าไฟไหม้ก็ไหม้ทั้งนั้นโรงพยาบาล

ตกว่าไม่ไหล ตกไฟไม่ไหม้ เหมือนคนเขามีน้ำใจต่อเรา เขามองแล้วเขาเมตตาธรรม เขาอยากช่วยเหลือเจือจาน

แต่มนุษย์ มนุษย์มันมีศักดิ์ศรีไง จะช่วยเหลือคน ต้องช่วยเขา อย่าให้เขาเสียเกียรติของเขา ต้องทำให้เขาไม่รู้ตัว สังคมก็ต้องไม่รู้ด้วย อย่างนั้นถึงเป็นการช่วยมนุษย์

แต่ทางโลก กล้องไม่มา ทำไม่เป็นแล้วกันแหละ ต้องกล้องมาก่อนนะ

ไร้สาระ จะทำดีทำไมต้องประกาศให้คนเขารู้ด้วย ทำความดีเพื่อตัวเองทำไม่ได้ใช่ไหม องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้อยู่โคนต้นโพธิ์พระองค์เดียว ไม่มีใครเป็นพยานอะไรทั้งสิ้น มีแต่เทวดา อินทร์ พรหมเป็นพยาน องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรม โลกธาตุนี้แหวกมดๆ ชาวบ้านไม่รู้ ยังนอนอยู่สบายอยู่

นี่ไง พังธรรมๆ เพราะพังธรรมแล้วถึงฟังไม่รู้เรื่องไง ถ้าพังธรรมของเรานะ โอ้โฮ! ต้องได้ โชคได้ลาภ ได้ทุกอย่างพร้อมหมด ได้โชคได้ลาภมาแล้วก็มาฆ่าแกงกันเพราะมันแบ่งไม่ลงตัวไง

ถ้าเราได้มาด้วยบุญด้วยกุศลของเรา เราเก็บของเรา เราดูแลของเรา เราดูแลของเรา เพราะอะไร เพราะน้ำพักน้ำแรง เหนื่อยยากมาทั้งนั้นนะหาอยู่หากิน ปากกัดตีนถีบมาเพื่อดำรงชีวิต พอได้ชีวิตมาแล้ว สิ่งที่เสียสละๆ นะ

นี่ไง สิ่งที่ไม่พระไตรปิฎก เขาสองคนตายามีผ้าผืนเดียว ผัดกันออกจากบ้าน ถ้าคนหนึ่งออกไปจากบ้าน อีกคนหนึ่งออกไม่ได้ มีผ้าผืนเดียวในบ้าน ในครอบครัวมีผ้าอยู่ผืนเดียว สมัยโบราณเขาใช้ผ้านุ่งไง แล้วไปถึง องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแสดงธรรมๆ เขามีศรัทธานะ เขาจะถวาย

ตอนตั้งแต่หัวค่ำ เฮ้ย! ถวายไม่ได้หรอก กลับบ้านไปภรรยาเอาตายเลย

ก็ยังฟังเทศน์ไปๆ พอถึงเที่ยงคืนนะ ก็ยังคิดจะถวาย ถวายไม่ได้ เดี่ยวไม่มีใช้ สุดท้ายแล้วชิตังเมๆ ที่เขาว่าชิตังเมนั่นนะ ชนะกิเลสไง

สุดท้ายแล้วชนะ ชนะความคิด ชนะความคิดของตัวเอง ชนะกิเลสที่มันอยู่ในหัวใจ เสียสละ แล้วนุ่งไปไหม้ไง ชนะแล้วๆ เราชนะ เราชนะกับตัวเอง

มันมีกษัตริย์มานั่งฟังเทศน์อยู่ด้วย โอ้โฮ! ถูบเกือบตายไม่เคยชนะสักที ใ้ฉันชนะอะไรวะ

เห็นไหม คนเราวุฒิภาวะมันแตกต่างกัน คนที่ชนะความตระหนี่ถี่เหนียวในหัวใจของตน ชนะไ้ความกังวลในหัวใจของตน

มันทำไม่ได้ มันมีผ้าผืนเดียว กลับบ้านได้อย่างไร ภรรยาเอาตาย ก็ไม่ทำ ก็ล่องไปๆ กษัตริย์เขาปกครองคุ้มครองดูแล เขาชนะอะไรล่ะ เขาพ่ายแพ้ทั้งนั้นนะ มีแต่คนทุกข์คนจนมาเรียกร้อง มาเคาะระฆัง มันลำบากลำบากทั้งนั้นนะ ก็เลยไปถามว่า เอ็งชนะอะไรนะ

ชนะกิเลสในใจของตัวเอง

โอ้โฮ! ทำไม่ถึงชนะล่ะ

โธ่! มีผ้าผืนเดียว เสียสละไปแล้วกลับบ้าน ภรรยาเอาตาย แล้วจะออกจากบ้าน
อย่างไรต่อไปนี้ ไม่ได้อยู่แล้ว

โอ้โฮ! จะขอส่วนบุญอันนั้น แล้วก็เอาผ้าจากท้องพระคลังมาให้ ทุกอย่างมาให้ ให้มากมายมหาศาลเลย

นั่นก็เป็นสิ่งที่ว่าเวลาพระเทศน์ เทศน์อย่างนี้ เทศน์อย่างนี้เพราะอยากให้โยมทำบุญไง

แต่โยมทำบุญๆ ทำบุญเพราะด้วยเจตนาของตน ของที่เราหามา น้ำพิกน้ำแรงทั้งนั้น แล้วถ้าเสียสละๆ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอนถึงเนื่อนา เนื่อนาถ้ามันเป็นเนื่อนาที่ดีงาม เราหว่านพืชหวังผล มันก็ได้ผล ถ้าเนื่อนาที่เป็นหินดาน ดินดาน หว่านไปเถอะ ตายหมดนะ

คนทำบุญต้องมีสติมีปัญญา มีสติปัญญาเลือกเอา

สังคมทุกสังคมมีทั้งคนดีและคนเลว แล้วคนที่เลวๆ เขาคิดได้แค่นั้นไง สมองเขาได้แค่นั้น
ปัญญาเขาได้แค่นั้นไง เขาบวชมาแล้วก็ไปนั่งเฝ้าร้านข้าวแกง รอให้เขาใส่บาตร

ให้เราไปปิดทบาทตนะ ด้วยลำแข้ง เคารพพระพุทเจ้า องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
ตรัสรู้อยู่โคนต้นโพธิ์ทุกขยากขนาดไหน แต่วิมุติสุขๆ ได้มาด้วยอาสาชกขญญาณทำลายอวิชา
ในหัวใจขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ปรรณารือสัตว์ชนสัตว์ รือสัตว์ชนสัตว์กรือหัวใจ
ของสัตว์โลกที่เป็นธรรม

ถ้าหัวใจสัตว์โลกที่เป็นธรรม มันเป็นเรื่องนามธรรมไป ชะนะความคิดไป

ไฉนนี่อยากได้ของดีๆ ก็ไปพูดพยายามเผด็จให้โยมเขาเสียสละๆ

ถ้าเสียสละโดยเจตนาของเขา นั่นเป็นบุญกุศลของเขา

ไฉ่เสี่ยวสะๆ ไปเผด็จงๆ อยากได้มา มหาโจร

โจรมันปล้นมันต้องวางแผน แล้วมันเข้าไปปล้นในบ้านคนนะ ไฉนนี่เผด็จยังให้เขาเอามาให้ถึงที่ไฉน นั่นแหละมหาโจร องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสเองว่าไอ้พวกนี้พวกมหาโจร

เข้าใจธรรมชาติใจทั่วไปก็เรื่องหนึ่ง ได้พวกมหาโจรมันเลวร้าย มันเลวร้ายที่ไหน

คนที่เขามีสติมีปัญญาเขารู้เขาเห็น พอเขารู้เขาเห็นแล้วมันไปทำลาย ไปกัดกร่อนในหัวใจของเขา หัวใจของเขามันเป็นศรัทธา มันเป็นพระพุทธศาสนา ถ้ามันเป็นเนื้อนาที่ดั่งาม ทุกคนอยากเสียสละเพื่อประโยชน์ อย่างเช่นโครงการช่วยชาติฯ เป็นหมื่นๆ ล้าน หมื่นๆ ล้านเพื่ออะไรละ

หมื่นๆ ล้านเพื่อกู้ชาติ เอาผ้ากาสาหวัดพัดเป็นตัวประกันไง ว่าของที่ได้มามันต้องสะอาดบริสุทธิ์ ต้องเอามาเพื่อการกู้ชาติเท่านั้น แล้วกู้ชาติเท่านั้น แล้วคนทุกคนก็จะเข้ามามีส่วนร่วมๆ เป็นกรรมการๆ

ท่านบอกว่า เราทำคนเดียว เราเซ็นคนเดียว

ไม่ให้ใครยุ่งเลยละ มันไว้ใจใครได้ มันไว้ใจใครได้ แล้วใครเป็นที่น่าไว้วางใจ

ผู้ที่ฝึกหัดปฏิบัติขึ้นมา กิเลสในใจ ใ้อโฮ! มันร้ายกาจขนาดไหน แล้วถ้าเขายังมีกิเลสเขาอยู่ ถ้ามันสงบเงียบ มันนอนหมอบอยู่ก็ ใ้อโฮ! เป็นคนดี เป็นคนดี

เดี่ยวเถอะ เดี่ยวอารมณ์ชั่ววูบไปหมดเลย

ถ้ากิเลสในหัวใจอยู่ ใช้ไม่ได้ สิ่งที่น่ากลัวที่สุดคือกิเลสในใจคน กิเลสมันพลิกมันแปลง มันปลิ้นมันปล่อนทั้งนั้นนะ

แล้วเรามีไหม เรามีกิเลสหรือเปล่า

ร้อยเปอร์เซ็นต์เลย แต่เราโชคดีเราเกิดมาเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเวลาสอนนะ สอนถึงพญามาร สอนถึงกิเลสในหัวใจของคน แล้วกิเลสในหัวใจของคนทำให้หัวใจนั้นมันทุกข์มันยาก

แล้วเราเกิดมาเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา เป็นอริยทรัพย์แล้ว เป็นบุญแล้วทำไมมันทุกข์มันยากล่ะ

มันทุกข์มันยากเพราะกิเลสตัณหาความทะยานอยากไง

เราไปวัดไปวาไปทำบุญกุศล ฟังธรรมๆ ฟังธรรมก็เพื่อไต่ร่อง ดุแล คัดแยกถูก ผิด ดี งาม ทางเดินของเราคือคุณงามความดีของเรา

แล้วเป็นคุณงามความดีของเราละ เราทำคุณงามความดีของเรา คิดว่าเขาจะชื่นชมหรือ เขาทิ่มเขาตำทั้งนั้นนะ ไ้พวกไปวัดไ้พวกมีปัญหาทั้งนั้นนะ สู้ๆไม่ได้ ถึงทุกวัน สนุกครึกครื้น

เดี๋ยวมันทะเลาะกันในวงเหล้า เดี่ยวมันฆ่ากันตาย

ไ้เรา เห็นไหม สิ่งนั้นมันทำให้ร่างกายเสียสุขภาพ แล้วสิ้นเปลืองทรัพย์สินเงินทองอีก ต่างหาก

มีศีล ๕ ศีล ๕ ใจ สิ่งที่เป็นของมีนเมา สิ่งที่เป็นของยาเสพติดไม่เอาเข้าร่างกายเราทั้งสิ้น เราจะทำคุณงามความดีของเราทั้งสิ้น ทำคุณงามความดี สุขภาพร่างกายก็แข็งแรง เว้นไว้แต่ คนมีกรรมนะ มันมีโรคประจำตัว

คนมีกรรมเวลาเกิดมามันพิงพิการนั้นนะ เรื่องเวรกรรมของสัตว์ทั้งนั้น ทำไมบางคน อายุยืน ทำไมบางคนอายุสั้น บางคนตายอยู่ในท้องนั้นนะ เกิดมาอายุสั้น นี่แหละ ศีลทำให้อายุ ยั่งยืน ถ้าเขามีศีลมีธรรมของเขา แล้วถ้าเขาทำของเขา มา กรรมของสัตว์ๆ

นี่ใจ ทำไมต้องทำดีๆ กันนี้ใจ ทำดีก็อายุยืนใจ ทำชั่วก็อายุสั้นใจ ทั้งๆ ที่ว่าได้เกิดเป็นมนุษย์ เป็นอริยทรัพย์นี่แหละ แต่ทรัพย์นี้ๆ เป็นกรรมเก่า แล้วกรรมใหม่ เราเกิดมา สว่างมาแล้วมืดไป

เกิดมา เกิดเป็นมนุษย์พบพระพุทธศาสนา พระพุทธศาสนาเท่านั้น มีศาสนาเดียว เท่านั้นที่เวลาชี้ถึงพญามารๆ มันอยู่ในหัวใจของคน มันไม่อยู่ที่รูปเคารพ อยู่ที่ไปอ่อนวอนขอ ใครทั้งสิ้น ไม่ได้ ไ้อ่อนวอนขอนั้นนะ มันไปเสริมกรรมเก่ากรรมใหม่ของมันอยู่ตลอดไปใจ

พระพุทธศาสนาสอน ศีล ๘ ศีล ๑๐ ศีล ๒๒๗

มีสติมีปัญหาขึ้นมา ใคร่ครวญของเรา ถ้ามีศีลมีธรรมขึ้นมาแล้วคนนั้นเป็นคนดี ศีล คู้มครอง ธรรมะคู้มครอง

เราอยากมีสิ่งศักดิ์สิทธิ์ หัวใจแข็งไม่ศักดิ์สิทธิ์ เอ็งก็ลุ่มๆ ดอนๆ ใจ ถ้าหัวใจแข็งศักดิ์สิทธิ์ ขึ้นมา เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น วิฤติต่างๆ แก้ไขได้ทั้งนั้น ด้วยสติด้วยปัญญา

แล้วถ้ามีสติปัญญา ต้องมีสติที่เข้มแข็งแก่กล้า เพราะอะไร เพราะมันกระทบแล้วมันไหว พอไหวแล้วคิดอะไรไม่ออก พอไหวแล้วไปหมด อารมณ์เสียไป

ถ้าอารมณ์ดีมันยิ้มๆ นะ แก่ไขได้ทั้งนั้นนะ มองแล้วมันมองเลย สิ่งนี้จะมาสร้างอำนาจ ความสำเร็จมาให้เรา ถ้าเราแก้ไขสิ่งนี้ได้มันจะเป็นประโยชน์กับเรา พอแก้ไขได้นะ โอ้โฮ! ทางโล่งเลยนะ ทางข้างหน้าปลอดโปร่งหมดเลย ไปเป็นขั้นเป็นตอนขึ้นไป

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าถึงว่า สีเลน สุคติ ยนฺติ สีเลน โภคสมุปทา

มีทั้งโภคะทรัพย์ มีทั้งปกติสุข

แต่ถ้ามันไม่เป็นอย่างนั้นเพราะมันทุกข์มันยากใจ แล้วกิเลสมันก็เบียดเบียนแล้ว ทำไมเขาเป็นอย่างนั้น ทำไมเขาเป็นอย่างนั้น

อยาก อยากเป็นอย่างนั้นนะ

ถามจริงๆ ว่าเรามีความสุขหรือ

สุขอื่นใดเท่ากับจิตสงบไม่มี อย่าดูถูกความนิ่งอยู่ของพระอริยเจ้า พระอริยเจ้าควบคุมอารมณ์ตัวเองข้างในได้จบทั้งสิ้น เสวยอารมณ์ๆ ไม่เสวย ไม่หาความทุกข์ความยากมาใส่หัวใจของตน วิมุติสุขๆ โอ้โฮ! วิหารธรรมมีความสุขมาก สุขอย่างนั้นสุขเกิดจากการตรากตรำ ตรากตรำทำคุณงามความดี ตรากตรำ ความเพียรชอบใจ

คนเราจะล่วงพ้นทุกข์ด้วยความเพียร

เราคนร่ำรวย คนมีอำนาจวาสนา

เฮ้ย! เอ็งทำอะไรมาวะ

ความเพียรไง

มันมีที่ไปที่ไปไหน เดียวกูฟ้อง ปปง. นะมึง ตรวจสอบๆ

มันต้องมีที่มาที่ไป นี่ไง คนเราจะล่วงพ้นทุกข์ด้วยความเพียร ความเพียร ความวิริยะ
ความอดุทธาหะ เติญจกรม นั่งสมาธิภาวนา นักบวชๆ นักปฏิบัติ ครูบาอาจารย์เรา ๒๔ ชั่วโมง
วันทั้งวัน คืบทั้งคืบ เติญจกรม นั่งสมาธิภาวนา

คนอื่นมาเห็นแล้ว “ไฉนมันบ้า”

เราเคย เขาติ “วันๆ ไม่เห็นทำอะไร เห็นเดินไปเดินมา”

เดินไปเดินมานะ ถ้ากิเลสมันรุนแรงนะ มันเดินไม่ได้ มันอยู่กับที่ไม่ได้ การเดินนั้นมันจะ
วิ่งไปฉกชิงวิ่งราวเขา การเดินนั้นมันจะไปหาอบายมุข การเดินนั้นมันเดินไปสู่วิบากกรรม

แต่ความเพียรชอบ เติญจกรม เดินอยู่ซ้ำที่นั่นนะ เดินโดยปกติสุข เดินโดยไม่ให้มันออก
นอกกลุ่มนอกทาง เดินให้มันสงบระงับเข้ามา ไม่ใช่เดินแบบโลกใจ

แบบโลก มันวิ่งไปเลย มันจะวิ่งไปเที่ยวบาร์เที่ยวคลับ มันจะวิ่งไปหมดเลย เดินอย่างนั้น
เอ็งก็เดินแบบโลกๆ ใจ

เติญจกรม นั่งสมาธิภาวนา เดินในทางจกรมมันแหละ เพราะเดินอยู่นั่นแหละ ไฉน!
ความคิดมันจะฟุ้งซ่านมาก ความคิดจะคิดไปหมดเลย โลกทั้งโลกเขามีความสุขหมดนะ มีเรา
คนเดียววิทุกข์ บังคับตัวเองให้เดินอยู่นี้ ไฉน! คร่ำครวญเชียว

เอ็งเดินไปเถอะ เดินไปโดยมีสติปัญญาขึ้นมานะ พอมันสงบขึ้นมา เออ! คนเหมือนคน
เนาะ เขาก็คน เราก็คคน แต่เขาทำงานทางโลก เราทำงานทางธรรม เราเดินเพื่อความปกติสุข

เดินต่อไป พอมันสงบระงับเข้ามา ไฉน! ในโลกนี้ไม่มีใครดีไปกว่ากุเลลละ สงบสุขอยู่คนเดียว
เดียวละ

ปัจจุตัง สันติภูมิโก

ถ้ามันทำ คนเราจะล่วงพ้นทุกข์ด้วยความเพียร ความวิริยะ ความอดุทธาหะ

การเดิน เดินด้วยกิริยาของร่างกายและจิตใจ จิตใจมันปรารถนา มีเจตนา มันถึงได้เดิน
เดินด้วยกิริยา ด้วยอย่างก้าวของร่างกาย พอมันมีความสุขของมัน เวลาอย่างก้าวไป มันอย่าง

ก้าวไปโดยธรรมชาติ บ๊ี้ๆๆๆ แต่หัวใจไม่เกี่ยว มันสงบเข้ามาแล้ว โลกทั้งโลกยอดเยี่ยมอยู่ที่ใจ
ดวงนี้ไง พุทธะ ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานไง

แล้วพระพุทธศาสนาไง คนเราเกิดมามีกายกับใจๆ คนมีหัวใจทั้งนั้น องค์สมเด็จพระ
สัมมาสัมพุทธเจ้าปรารภณารื้อสัตว์ชนสัตว์ก็รื้อหัวใจของสัตว์โลก หัวใจของสัตว์โลกที่มันฉลาด
มันรู้จักเท่าทันกิเลสในใจของตน แล้วฝึกหัดประพฤติปฏิบัติ กิเลสสงบตัวลงถึงเป็นสัมมาสมาธิ

แต่ในปัจจุบันนี้คนปฏิบัติ กิเลสมันไม่สงบตัวลง กิเลสมันปลิ้นมันปล้อน มันบังเงา ว่างๆ
ว่างๆ

ว่างๆ คืออารมณ์ ธาตุรู้ อารมณ์คือสิ่งที่ถูกรู้ อารมณ์ที่มันคิดออกไปข้างนอกมันคิดไป
ร้อยแปด แต่มันบอกมันเป็นชาวพุทธ เป็นนักปฏิบัติขึ้นมา ปฏิบัติอะไรก็ได้มัน ว่างๆ ว่างๆ ว่างๆ

นั่งหลับนั่นละ หลับตื่นขึ้นมา หลับสบายเลย โอ้โฮ! วันนี้ภาวนาดีดี ว่างหมดเลย

น้ำลายไหลยืดยังไม่รู้ตัวนั่นนะ มันไม่ปัจจัยตัดัง ไม่สันทิฏฐิโก มันไม่ซื่อสัตย์ไ้

ปัจจัยตัดัง สันทิฏฐิโกมันต้องซื่อสัตย์สุจริตกับตน ถ้ามันซื่อสัตย์คือความสัจจะ ต้องมี
อำนาจวาสนาไ้ ถ้ามีอำนาจวาสนาของมันนะ มันจะซื่อสัตย์สุจริตของมัน มันหลับหรือมันเป็น
สมาธิจะเนี่ย มันว่างๆ ว่างๆ

ว่างๆ ว่างๆ อีกก็ร้อยปีมันก็แค่ว่างๆ ไ้ ทำสมาธิถ้ามันจิตสงบนะ มันมีพลังงาน มันมี
กำลัง ไม่อย่างนั้นถ้าเป็นฌานสมาบัติทางโลกไ้ ทำไมเขาเหาะเหินเดินฟ้าได้ละ จิตนี้ทำให้
ร่างกายนี้เบาเหมือนปุยพู่ได้เลยนะ

นี่เป็นเรื่องโลกๆ นะ อย่าไปสนใจมันนะ พุดแล้วเดี๋ยวจะติด เขาไม่เอา พระกรรมฐาน
เรื่องนี้เขากลัวมาก กลัวว่าจิตมันไปได้สัมผัสสิ่งใดแล้วมันจะติด มันจะหลง

ฉะนั้น ถ้ากิเลสมันสงบตัวลง ขณิกสมาธิ อุปจารสมาธิ มันสงบเข้ามาๆ มันมหัศจรรย์ใน
ในใจของมันนะ มันเบาไปหมด มันมีสติปัญญา์รู้รอบ ไม่ใช่มันเบาไปหมดแล้วมันจะพาเหาะ

หลวงปู่เจี๊ยะไ้ เราอยู่กับหลวงปู่เจี๊ยะนะ เวลาท่านเดินจงกรมตัวมันเบานะ ท่านบอกนะ
มันเหมือนจะเหาะเลยนะ มันเหมือนจะเหาะ

แต่คนมันก็อยากใช้ใหม่ ท่านบอกเวลาเดินจงกรม “เหาะ เหาะ”

ท่านสั่งให้ท่านเหาะ มันไม่เหาะ ท่านบอกมันไม่เหาะ อารมณ์มันได้ แต่มันไม่ใช่वासนาของตัว

ถ้าवासนาของตัว เวลาอย่างนี้ตั้งสัจจะไว้เลย แล้วเข้าสมาธิ ปู้บ ไปเลย จะไปไหน

นี่พูดถึงอภิญญา เรื่องทางโลก ที่ไหนก็มี เขาก็ทำกันได้ นอกศาสนาก็มีทั้งนั้นนะ แต่พระพุทธานุสาสนาปุจฉาเพราะมันทำให้คนนั้นหลงใหล มันทำให้คนนั้น

เราจะไปทางที่ดี เราเกิดมาเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา มีอำนาจवासนาฝึกหัดปฏิบัติ ศีล สมาธิ ปัญญา มรรค ๘ เข้าสู่ทางสายกลางในพระพุทธศาสนา เพื่อจะไปเห็นหน้ากิเลส ไปชี้หน้ากิเลส แล้วลากกิเลสมาพิจารณา

แล้วพิจารณากัน เวลามันปล่อยมันวางเป็นขั้นเป็นตอนขึ้นไปนะ มันชั่วคราวๆ ใช้ไม่ได้ ต้องมีสติปัญญามากขึ้นกว่านั้น เวลาทำไปถึงที่สุดมันมรรคสามัคคีรวมตัว สมุจเฉทปหาน นิโรธๆ นิโรธคือดับทุกข์

เอ็งทุกข์ เอ็งไม่รู้ว่าจะดับอย่างไรหรือ เอ็งทุกข์ เอ็งไม่รู้ว่าจะดับเป็นอย่างไรหรือ

นี่เง องค์กรสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้อยู่โคนต้นโพธิ์ ใครเป็นพยาน

สันติภูริโก ความจริงมันเป็นพยาน

แต่เนื่ปฏิบัติกันเกือบเป็นเกือบตาย บรรลุธรรม ไม่รู้อะไรเลย บรรลุธรรม

บรรลุธรรมต้องเป็นแบบองค์กรสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า อริยสัจชัดเจน แล้วอธิบายอบรมบ่มเพาะ รื้อสัตว์ชนสัตว์ได้

หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านปฏิบัติของท่าน ท่านมีความจริงในหัวใจของท่าน ท่านถึงได้แก้ไขให้พวกที่เยี่ยมๆ เยี่ยมๆ เหาะเหินเดินป่ามา ท่านกระที่บหมดละ ใ้มันนั้นมันจะพาให้มึงไปตาย ทางสายกลางในพระพุทธศาสนาในหัวใจของพุทธะที่มันตื่นขึ้นมาแล้ว ทำไมเอ็งไม่แก้ไข ถ้ามันแก้ไขตรงนี้ ถ้ามันย้อนกลับมาเห็นความผิดของตน เห็นใหม่

ทำดีและทำชั่ว

ทำไมต้องทำดี

ทำดี ทำดีเป็นนิสัย เห็นอะไรที่ผิดพลาดแล้วตรวจสอบ ไม่ไว้วางใจ

ทำดีๆ ถ้าเป็นความดี ความดีก็ไม่เห่อเหิม ไม่ทะเยอทะยาน ไม่อวดใครทั้งสิ้น ความดีๆ ความดีก็เพื่อหัวใจของตน ความดีๆ ก็เพื่อความหลุดพ้น พ้นจากทุกข์ในใจของตน ไม่ใช่ความดีไปเห่อเหิมทะเยอทะยาน โชว์เขา ก็เลสล้วนๆ

กิเลสในหัวใจของมนุษย์น่ากลัวที่สุด เอวัง